

העור והרוטב פרק תשיעי חולין

מסורת נש"מ

(ה) שוקלון כ"ב מ"ר,
 (ו) עגנון ק"ז: (ט"ו, י"ט)
 (ז) אטלס כ"ו, מ"מ:
 (ח) נתקן כ"ד, ז' (פ"מ)
 (ט) נתקן כ"ד, ז' (פ"מ)
 (י) עוקנין ס"ה י"ג
 (ק. ק. ק.)

תורה אור שלם
1. וכי יפל מוגבלתם על
כל זרעו אשר זרע
טההור הווא: ויקרא יא לו

הגהות הב"ח

הגהות מהר"ב
רנשברג

מוסך ר' שי
עדור שיש עליו כוית
בשער. נזקן מהה
הונגע בעקב היוצא
ממנו. כיון גלומו צבר
לו נטול טמא. סכנתו
צבר, טמא. דעתה קוי
שומם (לקמן כד).

שיטת מקובצת
[א] חתה נמי כחטי שמעון:
[ב] או גונן שנ' צבלים
[ג] קומינטשאן בשוויזרא עם שמיריה (וירטואוס)
[ד] נדרשות עליון וג'יב' שלא
[ה] מנג'נאלס במאכז פורושן
[ו] מאי מטרפי הילן טני
[ז] שמלרים עם האקלים
[ח] אלמא שני
[ט] שמירין צבופון בלבביה
[ע] אוכליין שבון עא"ז
[ו] ומוטהר דקאמר בקהלחה
[א] קאקי: וו והכא הנ' המ'
[ב] להלוזין בירה שעני
[ג] תירואן דהתקאה הו נשם נמצע
[ה] עליון ג'יב' שלא נמצע
[ו] כלהן גולדין
[ז] לאו רוניה שירו שורת
[ט] התהנתנה קיימות שאם
[ע] שמשה הקליפה התהנתנה
[ו] דהדיינה שרה
[ה] של שבותה ונטה נמי
[ו] הקליפה הסוכמה לה
[ז] עד שפלו כל קליפות
[ט] העריתן עד צ'ל' ז'ל'
[ע] א'ב' צ'ב' ישלא עלייתא
[ו] צידרין שתהא סאה
[ה] תהייאן קיימת שאם
[ו] נשרה הקליפה התהנתנה
[ז]: וכ' :

הו כל צומכן נכיה: פנימית. קיינו
יש לנו: קורה. נקווה: מטרופט.
סומך היה: צלמה מטרופט.
סומך היה: צלמה מטרופט.
צורה. צלין סומך על גבי סומך

פָּנִים צומכין מאו שַׁיְלָטֶפוֹ.
חֲוֹתָה נָגֵנה הַלְּחָנָה וְנָהָרָה.
סָבָרִי טִיחַ עַמְמָה הַוְכָּבָד:
לְסִי צומכָן: קְדוּמָה חַיָּה.

בְּיִ. דָלְיָה כ' פְּטִיטָה לְלָגָם מְעָרָף
 זָקָה מְלָקָן אַלְזָן סְנִי הַגְּחִיסָה
 מְנוּלָפִין הַלְּגָם מְיִילָי כְּגָן צִיסָּה
 חַמְּיִי מְנָדָה וְמְלָזָי מְנָדָה וְ

שומר אובל שלחן
כל פרישת נעל ולבבי נקט
שאן צני הולכים כלמים פיטום דלן
כמן כבל ועלו עוז וחנקו נועל וסיא
ומימי ליה מא' חלעור צן שעלי

יח א מוי פ"ה מלה
טומחה מולין כל'י:
יט ב מוי פ"ה סל' לי:
כ ג מוי פ"ה כל'י:
בג ד מוי פ"ה מלה
פלין כל' כ קמג
ען פ"ה טוט"ע הו"ה כי
גע מפ"ה מלה ג:
ככ ז מוי פ"ה מלה
טומחה
מולין:
ס'ל'י:

רביינו גרשום

שני שומרון מהו
לכיבידה שצטרכות.
לטומאתן וכוכליין: ווי
איכא שומר על
שורות. פינימית בגין
שומר על קדרה לשון
להתפרק. פינימית בגין
נקובה. כלומר והר השם איכא
בלומר הדשא איכא
עכיזם: שומר שלחן האיכא
כ' י. כלומר שלחן האיכא
עם השומר א' בקיעיא
ב' ייש' אלעד' מתרב בשול
בן עורי מתרב והוא
פובל כ' כלומר והוא
הכא בקילפה איכא
מייזי' שומר איכא
שלחן ותקינה ומיטמא
קיטנית דמניים מזוציא
הטהרה ומצעירך כלומר.
ת"ש על לווע
כ' וזה הא הכא הטהרה
בקילפה דידמי השבולה
שבומר איכל שחולק
וואיכאל: הא ימי ברושה
ומשם שומר כלומר
לאו דבורה והשראות
של שכלה ארכנטין
וון מיישוטין ומיכעטען
ומזיאין את הטומאה
סדרה חזאת להבחנה
לאלא כל בענין בפני
עצמה מכונסת ומביאה
הטהרה והמעזרות.

בג א מוי פ"ג מאל
בנימין טמן טהור פ"ל
סנה גולוון כת טומ"ח פ"ט
כץ מילר עטפ"ג כ
בד ב מוי פ"ג מאל
חנן פ"ל ה צפ"ר
מלתאות מלתאות קדומות
כלכל טן כת מגה להן
כהה ג מוי פ"ג מל' מהן
ומשה פ"ל ו טומ"ע
כו יר פ"ג מל' טפ"ג
חנן בטוממות כלכל
?:

1. כי אל חלב מן
בכמגה אשה ליל' ונברחה
תנפשה הנגלה ממעניה
ויקרא ז כה
2. לא אכל עלי' חמץ
שבעתי ימים והאכל עלי'
מצוות לודים עני' יומי
ברבבון יזאת מאץ
מצחים לבן תופר את
יום אצטדיון מאץ מרים
כל צדקה
3. שבעת ימים מצוח
אתכליין ער בירבוקיכם
תשיטו שאר ברכות
בייל אכל חמץ ונברחה
הויזה מושאל
מיום הראשן עד יומ
השען
וכל נפש אשר האכל
4. בכבירה טבחה טבחה
ובכבר ובסגירות וחוץ
בכבים ומיא דר העריך
ויקרא י טו

רשות

גָּלִילִירְאָד. ליחה.
פָּוֹנְדֶּרְלִילְאָד. שמרים,
مشקע.
פָּוֹנְדֶּרְאָד. להmis.

שיטה מוקצת
 [ט] אלא חלא דקירות מאין אריא: [ב] אמר רבא פרימרוא: [ג] להם עירום מהן שמי מבלבון: [ד] ציר ממש חמוץ: [ה] לאיו לחם הוא לא אל כפיה קפה פירמאן דק של בשר:

ט קפהה הקרייש עי' הארוו: [ו] וכל הנפש אשר אונדרת אונדרת אונדרת גולו וו: [ז] און כבכבהמה קאמורין בהמה מיהה אל אשראין אריא איצטירן קרא בחולב וליכא ליליביך נמי מה להחן כי' דהנה והוא ושםו היגלי מושב אתה לדרש אחורית:

הו' עצמו טומאה אוביילין,cosa מה נמייר יטම מומחה נבלת ה' טומחה נבלת ה' מומחה דחיכת מיל' טובנה דלמוניה טומחה מוכלאן ולג' מטמא מומחה נבלת כדמן (נעל ר' קי') פסחנות גבמא למועד כוכביס מפלכלהט כי':

והקיפה וכו' מצטרפין אמר ריש לkish לא שומר אבל נימא לא ער אין אפליו נימא נמי יוחנן ומוי איכא שומר חלחל מתקיף לה רב נין היב כתיבין ^ה הא באיש מהתיה הא בشهادו עובר עליו וחנן לריש לקיש עור הנוגע בצד הדוא טמא מאיל או משום מא אחת למאי חזיא מלאי שבין המלאין והיכא אתרмер דרכיו אי שבשבילן מטמאין מלאי למאי חזיא אמר נין המלאין: והחוטב: ומנא אל אבוי הו ואכלין אלא ^ו חלב ש כי לא קריש נמי שעעל גבי ירך מצטרף ברבת מושיע יהוינו

המণיטין. דקתי נרמזות מטראפין ועל כרך מס' צומרי דסה יד
לה מטראפין נציג נימוח לה קו צומרי ולח נטראפין להן צומרי על גבי
סמן: **טומג.** סמן צען סמך: **המר ליס האן.** סוון במס' **ל-ל.** גודל טראפין דקתי נטראפין נטמם טומם חוכלן צאד נצח סה

גלוין הח"ם

הגהות מהר"ב

מוסף ריש"י

פרטמא. מנגן ודקוק
שנזכר בסוכנות צפוי
קדילך תומתיה הוא, והוא
עליל קיב'. ה' הקפה את
הדרם, וזה קלח טעם
(הזהר, נס). יתיר, מס' טעם
הו ה' לא נג' (שם), המהו
טעם ווגענו. טעם
לידין קח, אלה, ובטעון
במעשים מילאלה נג'ת.
סמהה, לדען-טעריף גנ'ז'
אלאטוטם כמס' (הזהר)
לה. אין אדם יותר
כח ידי רוחובן, דל'ו
לען מלכלה קלח ליל נא
סמהה, ממהו אבר. טעם
תגל נג' סהטוטם גוזל
סאטטי נג'ו, טאמ'.
לענין מלכלה גוזל רוח זוח.
סמהה בחמה תחוור.
דרפליט טומולו (זר).
הטמאות. אלה סטטוטם
לט' כל כרך, י'ין
טמ' מליל (הזהר) וכענין
עליל קיב'. י'ין, סען
האג' (הזהר) וקופפה.
לטוטם כרך קולטוטם
דרפליט קידילך (שם וכענין
עליל שם).

העור והרוטב פרק תשיעי חולין

עין משפט
נֶר מָזוֹן

קנא.

לֹא אָמַר פְּנֵי
טוֹמֶת מִלְּעָן כֶּלֶב
לְבָב גַּם יְדֵי סָסָל
וְפָנֵי מִלְּעָן שָׁמָר
הַצְּמָתָה בְּשָׂרְטָה
לֹגְדָּן עַמְּדָה
וְמִלְּעָן כֶּלֶב
וְפָנֵי מִלְּעָן כֶּלֶב
חֲשָׂמָתָה בְּשָׂרְטָה
לְדֹר הַזָּהָר
וְתוֹרָה כֶּלֶב
לֹה זָמַר סָסָל כֶּלֶב

לעז' ר' שטיינר

יבואל [ינויל]. גיד
הצואר של חיות.
ביק. חרטום.

ב) והשר מפקם רוח: [ג] המכון הנאפק ייחד כמושס'ר וabit'ה סטודנט דראשא בראבר באבל נוכנס אליו טינקוטה. ויב' בגן של ב"ס' כוונ' יוניקוון למוכרים אין' או' יוניקוון כביר: [ד] בשדר שפטוון לאען אקיין ליל: [ה] לענין נובלת אבל שלטונו סכך:

ו) דוד בשושיטה וובכאל: [ו] דוד האטה לאלה לאיליאן מלהר שיראל השחשב מיהי: [ז] אפ' מהニア שיראל האבללה לנכרי לשושיטה מפרשתה כו' וככאל: [ח] ישתחן ישראל השטה כ' בבה פלאטאמן ומוה' שינויים כ' בטחוורה אבל שיראל השחשב כה בהרחה אין' צרכיה כו' ואישון דרורותה הס' ווי' והקשר' כ' בבה מהבהה' והקשר': [ט] קאר דראקון נמי כ' מיט' דרי' גאנצ'ר'�ן'

והדר מיטות לאה לעדרה פרי מבכורים. וְעַת דָבָר לְלִשְׁעָה
 (פסחים כד:) פָּסִיעַ מֵאַת מִצְנָה דֶּלֶג חִיסּוֹלִים שְׂצָמוֹת לֵין
 לְוקָן עֲלֵיכָם חָלָג מִדְרָךְ הַגְּמֻטָּן וְכֵלָם קְהֻמָּה מִזְסָט דְגָמָר לָה
 מִכְּנָכוֹלִים צ"ו ו' לְלִזְיוֹן לְכָלָה גְּמַלִּי דְלָמָד נִימָה וַיְעַת בְּעַמְמָלָה צו' :
מרטקלא. פ"י ר"מ בצל ממת וכן

זהר מיתי [לה] לערלך
(פמיסס מד:) פטיט
לוקין עליכם הילך מדין
מככלוכיס (ז) ו'ן לדצוי לה

הו) נג' טמיך מדקה
ע"ז ערך ג' (ב), (ג) מען
קון; (ג) טמאים ס"מ י"ב;
ד) מ"ה, (ה) לרמות מה,
ונמס קה. (ט) א"ה'ך
דרמיין, (כ"ב), (ג) י"ג
לטרכן, (ה) י"י, (ו) ב"ב

בזקונטינק ספי' גידי קוחול מדומלאין
פְּרָקָן כֵּן סְפָּסְלָס (ונחמת ד' נ' א') סְגָן
הַלְּחִילָה לְמַפְּגָלָה מַוְּהָה פָּגָל כְּמוֹלָה לְהַלְּלָה
לְהַלְּלָה וְדַעֲנוּ לְהַלְּלָה גַּם קְדוּשָׁה
מִמְּוּלָה לְהַלְּלָה צִיךְיָה גַּת צָוָה וְלִמְלוּנָה
בְּדַמְּלָכָה בְּצָרָה שְׁפָנָטוּ סְכָנָה לְהַקְּבָדָה
וְלִיאָה מַהְמָּתָה לְהַלְּלָה מְלָאִי' סְכָמָן דְּלַכְּעָה
מִלְּתָקָה נְמִי' טִוְּהָן: ר' יְהוֹדָה אָוֶרֶם
חִירִיבִים עַלְיוֹן. הַלְּלָה קְהֻמָּה מִמְּנָה
טוֹמָהָת נְבוּלָה דְּלַלְמִימָה מַלְבָּנָה:
לְכִי קְהֻמָּה מִיעַן עַלְיוֹן:

ו' פ' פ' מבכו'ו. יוחנן אמר ^ה מרטק**א**
סכין מיתבי ^ו ואולם אליל בולכם בשלמא
ינו דלאו בר רפואה
בשר שפלטו סכין
קררא דכ' ע' לא פלייגי
תנן ה'ש ^ט ר' יהודה
אם יש כוית במקום
רב הונא והוא שיכנו
ישאלנו רבוי הבינו

הקשר למה לי סופו לטמא טומאה חמורה יוכל שופו לטמא טומאה חמורה לא בעי הקשר דתני דברי ישמעאל זוכי יותן מים על ורו מה זורעים שאין סופו לטמא טומאה חמורה צריך הקשר ותניא א"ר יוסי ההקשר אף כל שאין סופו לטמא טומאה חמורה צריך הקשר ותניא א"ר יוסי מפני מה אמרו נבלת עוף מהו צריכה מחשבה ואינה צריכה הקשר מפני שופו

1. ואולם אתם טפלי שקר רפואי אלל בלבכם: איזוב יג
2. וכי יתנו מים על צערו ונפל מגלתם עליו טמא הוא לכם: וקרא יא לח

הנחות ח'ב
 (6) רשות דין מטעם חן
 וכו' מן הצד אפי' חן
 ממען (5) דין גב' דין
 ג' ו' סדרנו והן גלן גן
 איזור מוסס בפללה גן:
 (5) דין ו' יוקט ו' מ' עץ
 דין הלא עיר ופחים:

מוסך רש" האל המוכן. הגם
ומקס מחד דוחלו
והתבונין סדרנו ה' נון בענין
וישען ככבר נכל מומי
עליו ה' שג עגנו וו וככמ
למתקדש ה' היל קרט
(עליך קדמ), מה
שאיון סופן לטמא
טומאה החמורה. כגון
הלא ונגדים, צדרכין
הcash. דבר נכרי מכתין
לקבב טומאה, כגון סנק אפ'
מייס ומגע סנק
בל כר. כגון נון של
חולב (וחובק הק).
אסוט צדריכת הבש. ה' נון
ככבר יילת טומאה, ה' גל
ככבר מיל גל גל ככבר
שאן גל מיל גל גל גל
גניעת (זה כ').